

Sygn. akt VI P 657/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12/07/2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Turowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy J. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w P.

o sprostowanie świadectwa pracy

1. oddała powództwo;

2. zasądza od J. S. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 120 zł(słownie; sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

J. S. wystąpiła z pozwem przeciwko (...)spółce z.o.o. z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy jej zmarłego męża A. S. poprzez wskazanie właściwego okresu korzystania przez niego z urlopu bezpłatnego . W uzasadnieniu podała ,że według jej wiedzy mąż nigdy nie korzystał z urlopu bezpłatnego .

Pozwana (...) spółka z.o.o . w odpowiedzi na pozew domagała się jego oddalenia w całości wskazując ,że świadectwo pracy zawiera prawidłowe informacje.

UZASADNIENIE

A. S.zmarł w dniu 11 sierpnia 2015 r.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k: 5)

(...) spółka z.o.o. wystawiła w dniu 26 sierpnia 2015 r. świadectwo pracy w którym zostało wskazane ,że jej pracownik korzystał z urlopu bezpłatnego w następujących dniach :

-1 lipca 1995 r ;

-3-4 lipca 1995 r ;

-21 sierpnia 1995 r -25 sierpnia 1995 r ;

- 15 września 1995 r ;p
- 22-23 września 1995 r ;
- 7 października 1995 r ;
- 13 października 1995 r ;
- 3 listopada 1995 r ;
- 2 grudnia 1995 r ;
- 8 grudnia 1995 r ;
- 15 grudnia 1995 r ;
- 30 grudnia 1995 r ;
- 31 stycznia 1996 r ;
- od 1 do 9 lutego 1996 r
- 23 marca 1996 r ;
- 30 kwietnia 1996 r ;
- 25-29 sierpnia 1997 r ;
- 27 września 1997 r
- 8 listopada 1997 r ;
- 29 listopada 1997 r;
- 24 grudnia 1997 r ;
- 25-28 sierpnia 1998 r
- 18 listopada 1998 r ;
- 28 do 31 grudnia 1998 r :

(dowód: świadectwo pracy k:6 -6v)

J. S. wystąpiła w dniu 8 września 2015 r. z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy jej męża, które otrzymała w dniu 07 września 2015 r poprzez wyeliminowanie nieprawdziwych informacji zawartych w świadectwie pracy dotyczących liczby dni wykorzystanego przez niego urlopu bezpłatnego. Pozwana pismem z dnia 15 września 2015 r. poinformowała ,że nie widzi podstaw do uwzględnienia tego wniosku.

(dowód: pismo z dnia 08 września 2015 r . k: 10, potwierdzenie nadania k: 11, świadectwo pracy A.S. , potwierdzenie nadania, pismo z dnia 15 września 2015 r – akta osobowe cz.C)

Na liście obecności z lipca 1995 r. w dniu 1, 3 i 4 lipca 1995 r. istnieje adnotacja o urlopie bezpłatnym A.S. . W kolejnych dniach pracy pracownik osobiście podpisywał się na niej . Na rocznej karcie ewidencji obecności w pracy dni 1,3 i 4 zostały oznaczone jako urlop bezpłatny. Wystawiono też kartę urlopową potwierdzającą udzielenie urlopu bezpłatnego na te dni.

(dowód: lista obecności za lipiec 1995 r . k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r k: 85, karta urlopowa k:55)

Na liście obecności z sierpnia 1995 r od 21 sierpnia 1995 r do 25 sierpnia 1995 r została zamieszczona adnotacja o urlopie bezpłatnym . Poniżej również znajdowały się podpisy pracownika . Na rocznej karcie ewidencji obecności w pracy te dni zostały oznaczone także jako urlop bezpłatny .

(dowód: lista obecności za sierpień 1995 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r. k: 85)

Na liście obecności z września 1995 r. w dniu 15 września 1995 r . podpisał się A. S.a na jego podpis została nałożona adnotacja o urlopie bezpłatnym. W kolejnych dniach znajdują się jego podpisy . W dniach 22-23 września 1995 r umieszona została adnotacja o korzystaniu z urlopu bezpłatnego . Następnie od 25 do 29 września A. S. podpisywał się na niej osobiście. Dni urlopu bezpłatnego na tej liście pokrywają się także z roczną ewidencją obecności.

(dowód: lista obecności za wrzesień 1995 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r k: 85)

Na liście obecności października 1995 r w dniach 7 i 13 umieszczono adnotację o urlopach bezpłatnych pracownika . Także znajdują się na niej jego podpisy w kolejnych dniach . Pokrywają się one roczną kratą ewidencji czasu pracy. Wystawiono także kartę urlopową ten fakt potwierdzającą.

(dowód: lista obecności za październik 1995 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r. k: 85, karta urlopowa k:55)

Na liście obecności z listopada 1995 r. w dniu 3 została umieszczona adnotacja o urlopie bezpłatnym A.S. , który podpisywał się na niej osobiście w kolejnych dniach. Ten dzień został także odnotowany w rocznej karcie ewidencji czasu pracy jako urlop bezpłatny . Wystawiono także kartę urlopową na ten dzień .

(dowód: lista obecności za listopad 1995 r k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r k: 85 , karta urlopowa k: 56)

Na liście obecności w dniu 2 grudnia 1995 r. podpisał się A.S. . W dniu 8 i 30 grudnia 1995 r. odnotowano jako urlop bezpłatny . Także na tej liście znajdują się jego podpisy w pozostałych dniach. 15 grudnia 1995 . nie ma natomiast podpisu powoda ani też innej adnotacji .W rocznej karcie ewidencji czasu pracy wszystkie wyżej wskazane dni zostały oznaczone jako urlop bezpłatny. Wystawiona natomiast została karta urlopowa potwierdzająca udzielenie urlopu bezpłatnego na wszystkie dni .

(dowód: lista obecności za grudzień 1995 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1995 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności ze stycznia 1996 r., 31 został oznaczony jako urlop bezpłatny . Ta informacja pokrywa się z roczną ewidencją czasu pracy z 1996 r. Wystawiona została także karta urlopowa określająca ten dzień jako urlop bezpłatny.

(dowód: lista obecności za styczeń 1996 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1996 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności z lutego 1996 r od 1 do 9 umieszczono adnotację o urlopie bezpłatnym A. S.. Znajdują się na niej również podpisy pracownika . Ta informacja pokrywa się z adnotacjami umieszczonym na rocznej karcie ewidencji czasu pracy z 1996 r . Wystawiono także kartę urlopową na ten okres wskazującą na urlop bezpłatny .

(dowód: lista obecności za luty 1996 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1996 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności z marca 1996 r. ,dzień 23 został oznaczony jako urlop bezpłatny co pokrywa się z roczną kartą ewidencji czasu pracy oraz kartą urlopową potwierdzającą udzielenie tego urlopu .

(dowód: lista obecności za marzec 1996 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1996 r .k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności z kwietnia 1996 r., w dniu 30 uczyniono adnotację o urlopie bezpłatnym pracownika ,co pokrywa się z roczną ewidencją czasu pracy a także z kartą urlopową .

(dowód: lista obecności za kwiecień 1996 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1996 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności z sierpnia 1997 r. od 25 do 29 odnotowano urlop bezpłatny co pokrywa się z adnotacjami umieszczonymi w rocznej ewidencji czasu pracy . Na niej znajdują się również podpisy A.S..

(dowód: lista obecności za sierpień 1997 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1997 r. k: 85)

Na liście obecności z września 1997 r. , 27 oznaczono jako urlop bezpłatny, co także potwierdza ewidencja czasu pracy . Znajdują się na niej także podpisy pracownika . Wystawiona została również karta urlopowa potwierdzająca ,że był to dzień urlopu bezpłatnego .

(dowód: lista obecności za wrzesień 1997 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1997 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Na liście obecności z listopada 1997 r. , 8 i 29 oznaczono jako urlop bezpłatny , powód także się na niej podpisywał . Te okoliczności potwierdza także roczna ewidencja czasu pracy.

(dowód: lista obecności za listopad 1997 r., k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1997 r., k: 85)

Na liście obecności z grudnia 1997 r dzień 24 oznaczono jako urlop bezpłatny , poniżej znajdują się podpisy A.S. . Taka adnotacja została umieszczona także w rocznej ewidencji . Nadto na karcie urlopowej wskazano ,że tego dnia korzystał z urlopu bezpłatnego .

(dowód: lista obecności za grudzień 1997 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1997 r. k: 85, karta urlopowa k: 65)

Na liście obecności z sierpnia 1998 r od 25-28 odnotowano urlop wypoczynkowy . Te dni w rocznej karcie ewidencji czasu pracy oznaczono jako urlop bezpłatny . Wystawiono także kartę urlopową na te dni w której wskazano ,że pracownik korzystał w tym czasie z urlopu bezpłatnego .

(dowód: lista obecności za sierpień 1998 r k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1998 r k: 85)

Na liście obecności z listopada 1998 r. 18 oznaczono jako urlop wypoczynkowy . W rocznej karcie obecności w pracy wskazano ten dzień jako urlop bezpłatny. Wystawiono natomiast na ten dzień kartę urlopową z której wynikało ,że był to dzień w którym A.S.korzystał z urlopu bezpłatnego .

(dowód: lista obecności za listopad 1998 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1998 r k: 85)

Na liście obecności z grudnia 1998 r od 28 do 31 odnotowano urlop bezpłatny , co pokrywa się także z roczną ewidencją czasu pracy . Wystawiono na te dni także kartę urlopową potwierdzającą udzielenie urlopu bezpłatnego .

(dowód: lista obecności za grudzień 1998 r. k:85 roczna karta ewidencji obecności z 1998 r. k: 85, karta urlopowa k: 85)

Z listy płac powoda za 1995 r wynika ,że dokonano potrąceń jego wynagrodzenia za pracę A.S. z tytułu korzystania z urlopu bezpłatnego . Miały one miejsce w październiku za 104 godziny , listopadzie 8 godzin , grudniu 24 godziny.

(dowód: kartoteka płacowak:61)

W 1996 r także dokonywano potrąceń z tego tytułu z wynagrodzenia pracownika w styczniu 8 godzin , lutym 36 godzin marcu 4 i maju 4 godziny.

(dowód: kartoteka płacowa k:62)

W 1997 r potrącenia miały miejsce we wrześniu 1998 r 40 godzin , październiku 8 godzin , listopadzie 8 godzin i grudniu 8 godzin .

(dowód: kartoteka płacowa k: 63)

Natomiast w 1998 r w miesiącach styczni i grudzień potrącono po 8 godzin .

(dowód: kartoteka płacowa k: 64)

A.S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z.o.o. od 1 grudnia 1993 r. do 31 marca 1999 r. w wymiarze całego etatu .

(dowód: świadectwo pracy z dnia 30 marca 1999 r. – akta osobowe)

Od dnia 1 czerwca 1995 r dodatkowo podpisał umowę o pracę z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowym(...)w wymiarze 1/2 etatu . W dniu 1 kwietnia 1999 r podpisał kolejną umowę z tym samym pracodawcą w wymiarze całego etatu na stanowisko starszy specjalista ds. inwestycji , specjalista ds. BHP i p.poż.

(dowód: umowy o pracę z dnia 31 maja 1995 r. i 1 kwietnia 1999 r. - akta osobowe cz. B k:1,10)

16 maja 2003 r. pracodawca wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu A. S. za lata od 1995 r do 1998 r . Do tego dokumentu złożony zostały wykaz udzielonych urlopów bezpłatnych pokrywający się datami wskazanymi w wydanym żonie zmarłego świadectwie pracy .

(dowód; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu akta osobowe cz.B k:7)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzjami z dnia 3 czerwca 2005 r i z dnia 23 września 2004 r ustalił kapitał początkowy A. S.. W załączniku do decyzji z dnia 23 września 2004 r nie odnotowano aby w latach 1995 -1999 r zmarły korzystał z urlopu bezpłatnego.

(dowód: decyzje ZUS k: 93-101)

W pozwanej spółce wnioski o urlop bezpłatny były wypisywane przez pracownika , następnie była sporządzana karta urlopowa . Kadrowa dokonywała adnotacji na liście obecności o urlopie bezpłatnym. Następnie kartę tę dawało się do działu plac celem rozliczenia. Jeżeli zdarzały się jakiegokolwiek pomyłki były na bieżąco wyjaśniane.

(dowód: przesłuchanie I. K. protokół z dnia 26 kwietnia 2016 r k: 120 -122, adnotacje 00:02:48 00:29:05)

Pracodawca A. S. dbał aby listy obecności były prawidłowo prowadzone. Pracownicy zawsze musieli pisemnie składać wnioski o urlop bez względu na to czy chodziło o urlopy płatne, czy też bezpłatne. Składało się je do działu kadr. Bez decyzji pisemnej osoby decyzyjnej nie można było iść na urlop. Nawet w przypadku zgłoszenia przez pracownika wniosku o urlop przez telefon pracodawca wymagał aby po jego powrocie do pracy sformułował go w formie pisemnej.

(dowód: przesłuchanie B. J. protokół z dnia 26 kwietnia 2016 r k:122-123 adnotacje 00:31:42-00:43:32)

A. S. wykonywał obowiązki , także w oddziale w P. w ramach drugiego stosunku pracy . Zajmował się inwestycjami w obu firmach .

(dowód: przesłuchanie J. S. protokół z dnia 14 stycznia 2016r adnotacje 00:10:10-00:19:22, protokół z dnia 26 kwietnia 2016 r k 123- 124 , adnotacje 00:46:13 00:53:44, protokół z dnia 5 lica 2016 r k: 139-140 adnotacje 00:01:43 -00:08:30)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych które zostały uznane za wiarygodne w takim zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie , a także na podstawie zeznań świadków I. K. i B. J. oraz w minimalnym zakresie także samej powódki J. S..

Sąd ocenił zeznania świadków jako wiarygodne bowiem były one spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie potwierdzili, że pracodawca bezwzględnie wymagał każdorazowo wypisywania wniosków o urlop bez względu na to o jaki urlop dany pracownik występował. Nadto każde zwolnienie z pracy wymagało uzyskania pisemnej zgody osoby decyzyjnej. Nawet w przypadku złożenia wniosku o urlop przez telefon wymagano od danego pracownika uzupełnienia dokumentacji po powrocie do pracy. Świadek B. J. potwierdził także, że kadry dbały aby listy obecności były uzupełniane na bieżąco. Natomiast I. K. w tamtym czasie zajmująca się kadrami wyjaśniła także procedurę udzielania urlopów wskazując, że zawsze najpierw musiał być pisemny wniosek, potem wypełniano kartę urlopową, którą następnie przekazywano do księgowości w celu dokonania rozliczenia.

Odnosząc się zaś do zeznań powódki w niniejszej sprawie to wskazać należy, że jej przekonanie o tym, że mąż nie korzystał z urlopów bezpłatnych opiera się jedynie na jej braku wiedzy w tym przedmiocie utwierdzonej mylnym przekonaniem, że z wynagrodzenia A. S. nie dokonywano z tego tytułu żadnych potrąceń. Jednocześnie jednak sama przyznała przesłuchana w charakterze strony, że jej mąż jeździł do pracy do oddziału w P. przy czym nie wykluczyła, że mogło to mieć związek z drugim stosunkiem pracy.

W ocenie Sądu powództwo J. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 97 k.p. pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

Jak wynika z powyższego pracownik po otrzymaniu świadectwa pracy, w przypadku gdy ma do jego treści jakieś zastrzeżenia najpierw musi zwrócić się do pracodawcy o jego sprostowanie a dopiero potem w przypadku decyzji odmownej, bądź nie udzielenia odpowiedzi w przepisany terminie, przysługuje mu prawo do wystąpienia z tym żądaniem do sądu pracy.

Na podstawie § 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w razie wygaśnięcia stosunku pracy z powodu śmierci pracownika pracodawca sporządza świadectwo pracy i włącza je do akt osobowych pracownika. Z wnioskiem o wydanie przez pracodawcę świadectwa pracy może wystąpić członek rodziny zmarłego pracownika a także inna osoba będąca spadkobiercą tego pracownika. W ocenie Sądu powódce przysługuje także roszczenie o sprostowanie świadectwa pracy.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Podnieść należy, iż brak wykazania powyższych okoliczności obciążać musi zawsze podmiot, na którym spoczywa ciężar tego dowodu, Sąd nie ma bowiem ani obowiązku, ani też możliwości wyręczenia stron w wyjaśnianiu treści łączących strony stosunków, w sytuacji gdy pozostają one w tym zakresie bierne. Zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontradyktoryjności, mając na uwadze treść art. 3 kpc i art. 232 kpc- w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 1 marca 1996 roku o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U Nr 43, poz. 189) - to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 roku, II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz. 662).

W świetle powyższego to na powódce spoczywał ciężar wykazania, że świadectwo pracy jej męża zawierało nieprawdziwe informacje. W ocenie Sądu J. S. temu obowiązkowi jednakże nie sprostowała.

Strona wnosząca pozew twierdziła, że ten dokument nie zawierał prawdziwych informacji bowiem wedle jej wiedzy mąż nie korzystał z urlopów bezpłatnych a ponadto pracodawca nie dokonywał potrąceń z jego wynagrodzenia za pracę, co według powódki, musiałoby mieć miejsce w przypadku gdyby z takiego urlopu faktycznie korzystał.

Sąd w niniejszej sprawie musiał dokonać oceny przedłożonego przez strony materiału dowodowego w przeważającej większości pochodzącego z lat 1995 -1998, który nie tylko był niekompletny ale także zawierał pewne nieścisłości, które częściowo podważały jego moc dowodową. Dodatkowo musiał ocenić te dokumenty w świetle aktualnego na tamten czas stanu prawnego. Jednakże po porównaniu wszystkich złożonych dowodów, w ocenie Sądu, brak było podstaw do uznania, że świadectwo pracy A.S. zawierało nieprawdziwe informacje.

Wskazać tu należy, że złożone do akt wydruki płacowe, wbrew stanowisku powódki potwierdzają, że pracodawca uwzględnił przy wypłacie wynagrodzenia fakt, że pracownik przebywał na urlopie bezpłatnym.

Nie bez znaczenia pozostaje także fakt niekwestionowania przez powódkę podpisów jej męża na listach obecności, często znajdowały się one pod adnotacjami o urlopie bezpłatnym. Trudno w takiej sytuacji zgodzić się ze stanowiskiem, że gdyby na tych dokumentach znajdowały się jakieś błędny to na bieżąco mąż powódki nie wyjaśniałby tego z pracodawcą.

Także świadek zawnioskowany przez powódkę pan B. J. zeznawał, że pracodawca bardzo rygorystycznie przestrzegał zasady, że urlopy udzielane były tylko na pisemny wniosek pracownika, który następnie, także w tej samej formie, musiał zostać zaakceptowany przez osobę decyzyjną. Fakt, że obecnie w aktach osobowych nie ma wniosków powoda o urlop bezpłatny, w ocenie Sądu, nie może dowodzić, że A.S. w tamtym czasie z nich nie korzystał. Tym bardziej, że nie ma w nich także wniosków o urlop wypoczynkowy a powódka przecież nie kwestionowała faktu, że jej mąż wraz z nią na takim przebywał. Ustawodawca wprawdzie zastrzega formę pisemną do złożenia wniosku o udzielenie urlopu bezpłatnego, co w ocenie Sądu nie oznacza, że ma obowiązek przechowywania tych dokumentów już po wykorzystaniu urlopu. Tym bardziej, że Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika z dnia 28 maja 1996 r (DZ.U. nr 62 poz.286) obliuguje pracodawcę jedynie do przechowywania dokumentów związanych z korzystaniem przez pracownika z urlopu bezpłatnego co nie oznacza, że mają to być tylko wnioski urlopowe.

Ze stanowiskiem powódki podważającym wiarygodność przedłożonych dokumentów z tego względu, że część z nich dotyczy urlopów bezpłatnych udzielanych w soboty także nie sposób się zgodzić, bowiem zgodnie z art. 129 K.p. w brzmieniu obowiązującym w tamtym okresie czas pracy nie mógł przekroczyć 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień. W związku z tym niektóre z sobót musiały być siłą rzeczy pracujące.

Jeżeli chodzi o rok 1995 r to wskazać dodatkowo należy, że powód podjął zatrudnienie u pozwanego w dniu 1 czerwca 1995 r. Ważne przy tym jest, że w tym samym czasie pozostawał w zatrudnieniu u innego pracodawcy Artykuł 153 Kp w ówczesnym brzmieniu stanowił, że pracownik uzyskuje prawo do pierwszego urlopu z upływem roku pracy, a prawo do drugiego i dalszych urlopów w każdym następnym roku kalendarzowym.

W tym miejscu wskazać należy, że wprawdzie art. 153 KP w brzmieniu obowiązującym w tamtym czasie nie określał bliżej, czy chodzi o pracę w konkretnym zakładzie pracy, czy w ogóle o pracę dotąd wykonywaną.

Ówczesny zaś artykuł 156 § 1 KP zawierał nakaz wliczania pracownikowi w określonych przypadkach okresu jego poprzedniego zatrudnienia do okresu pracy, od którego zależy prawo do urlopu, czyniąc wyłom w zasadzie przepracowania pełnego roku w tym samym zakładzie pracy dla uzyskania prawa do pierwszego urlopu. Przechodząc do wykładni podstawowej przesłanki zawartej w art. 156 § 1 KP, tj. pojęcia "okresu poprzedniego zatrudnienia", należy stwierdzić, iż możliwe są tu dwie koncepcje. Według pierwszej chodzi o okres zatrudnienia, który rozpoczął się przed datą rozpoczęcia drugiego zatrudnienia, lecz który może jeszcze trwać, według zaś drugiej - chodzi wyłącznie o taki okres zatrudnienia, który ustał przed datą rozpoczęcia się nowego zatrudnienia. Ścisła wykładnia

tego przepisu prowadzi do zaaprobowania tylko drugiej koncepcji, zakłada bowiem ona istnienie dwóch stosunków pracy niejednoczesnych, gdyż jeden z nich poprzedza drugi, przy czym przerwa między obu tymi zatrudnieniami nie może być dłuższa niż trzy miesiące pod rygorem niezsumowania ich do okresu pracy, od którego zależy prawo do urlopu. Artykuł 156 § 1 KP reguluje zatem prawo do urlopu w razie kilku zatrudnień, następujących po sobie, a nie kilku jednocześnie istniejących. Skoro więc art. 156 § 1 KP - jak wyżej wywiedziono - nie dotyczy sytuacji trwających jednocześnie dwóch stosunków pracy, a taki właśnie stan faktyczny mamy w niniejszej sprawie, to należy stwierdzić, że A.S. prawo do urlopu wypoczynkowego w świetle wówczas obowiązujących przepisów mógł u tego pracodawcy uzyskać dopiero po roku pracy.

Dlatego, jeżeli A. S. chciał skorzystać przez ten okres z prawa do wolnego mógł jedynie zwrócić się o udzielenie mu urlopu bezpłatnego.

Podkreślenia także wymaga, że obowiązujący wówczas Kodeks pracy uzależniał prawo do urlopu wypoczynkowego jedynie od stażu pracy a nie od wymiaru etatu. Artykuł 154 § 1 K.p. stanowił, że wymiar urlopu wynosi:

- 1) 14 dni roboczych - po roku pracy,
- 2) 17 dni roboczych - po 3 latach pracy,
- 3) 20 dni roboczych - po 6 latach pracy,
- 4) 26 dni roboczych - po 10 latach pracy.

§ 2. Za dni robocze uważa się wszystkie dni z wyjątkiem niedziel oraz świąt określonych w odrębnych przepisach.

Jak wynika z akt osobowych powoda, przed zatrudnieniem u pozwanego legitymował się on ponad 10 letnim nieprzerwanym stażem pracy w związku z czym przysługiwał mu urlop wypoczynkowy w wymiarze 26 dni.

Mając to na uwadze należy wskazać, że powód mógł skorzystać z urlopu wypoczynkowego w 1996 r dopiero po 1 czerwca 1996 r. Dlatego dni wolne w lutym od 1 do 9 lutego mogły być udzielone jedynie w ramach urlopu bezpłatnego.

Wszystkie przedłożone za ten rok dokumenty nadto nie zawierają żadnych sprzeczności dlatego w ocenie Sądu należało uznać je za wiarygodne.

Jeżeli chodzi o rok 1997 r to powód do 23 sierpnia wykorzystał 22 dni urlopu wypoczynkowego. Rok wcześniej pracodawca udzielił mu takiego urlopu w wymiarze 30 dni. Dlatego w 1997 r pozostało mu tylko te 22 dni do wykorzystania w związku z czym po tej dacie mógł pójść tylko na urlop wypoczynkowy.

Jeżeli zaś chodzi o rok 1998 r zarówno podpisy na listach płac jak i roczna ewidencja czasu pracy oraz karta urlopową potwierdzają fakt udzielenia urlopu bezpłatnego we wskazanym okresie.

Nadto w aktach osobowych A.S. znajduje się zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione w 2003 r. za lata 1995 – 1998 z którego wynika kiedy korzystał on z urlopu bezpłatnego, które jest zgodne z wydanym świadectwem pracy. Powód w tamtym czasie jeszcze żył i z pewnością zakwestionowałby dokument przedłożony mu w takiej formie.

Niezależnie od tego także złożone do akt decyzje ZUS z 2004 i 2005 r nie potwierdzają tezy, że A. S. nie korzystał we wskazanych w świadectwie pracy okresach z urlopu bezpłatnego bowiem w tym czasie pozostawał równolegle w zatrudnieniu z Przedsiębiorstwie (...) Spółce zoo. Zgodnie z art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r okresem nieskładkowym są m. in okresy urlopu bezpłatnego. W artykule 6 ust.1 pkt 1 wskazano, że okresem składkowym jest okres ubezpieczenia. Tak więc, w przypadku gdy istnieje więcej podstaw ubezpieczenia okresem składkowym będzie także okres w którym pracownik podlega ubezpieczeniu w jednym zakładzie pracy choćby w tym samym czasie w drugim korzystał z urlopu bezpłatnego. Ten sam okres ubezpieczenia nie może być jednocześnie uznany za składkowy i nieskładkowy. Dodatkowo takie stanowisko potwierdza fakt, że w treści przedłożonych decyzji wskazano, że do obliczenia kapitału początkowego posłużono się świadectwem z dnia 30 września 1999 r. Takie zaś świadectwo zostało

wydane A. S.w związku z ustaniem jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) spółce zoo. W związku z czym to świadectwo posłużyło organowi do ustalenia okresów składkowych i nieskładkowych.

Biorąc powyższe pod uwagę w ocenie Sądu Rejonowego brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa i z tego względu na podstawie art. 97 § 2¹ K.p. a contrario orzeczono jak na wstępie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu w zw. z § 12.1 pkt.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 poz 461 z późn. zm.)